

Sygn. akt VII K 284/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Cisak- Nieckarz

Protokolant: st. sekr. sądowy A. C.

przy udziale Prokuratora xxx

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2018 r.

sprawy **M. T.**, syna J. i T. z domu S., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 grudnia 2016 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), będąc jako pracodawca odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy działając nieumyślnie nie dopełnił ciężących na nim obowiązków i naraził pracownika K. W., zatrudnionego na stanowisku dekarz-blacharz na niebezpieczeństwo doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że polecił w/w wykonanie prac dekarzskich na budynku piętrowym na wysokości 6 metrów nie zachowując ostrożności wymaganej w danych okolicznościach – dopuszczając pokrzywdzonego K. W. do pracy bez wymaganego przepisami prawa bezpośredniego nadzoru, bez zapoznania pracownika z ryzykiem związanym z rodzajem wykonywanej pracy mimo że możliwość upadku pracownika z rusztowania i doznania przez niego obrażeń ciała mógł przewidzieć, w następstwie czego pokrzywdzony spadł na betonowe podłoże doznając obrażeń ciała w postaci urazu głowy z krwiakiem podskórnym w okolicy czołowej prawej, stłuczenia mięszu tylnych części obu płuc, niewielkiego pęknięcia mięszu wątroby, krwiaka przestrzeni zaotrzewnowej tułowia oraz złamania wielołamowego kręgow łędźwiowych(...)z przemieszczeniami odłamów (wymagającymi neurochirurgicznej stabilizacji operacyjnej), które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała trwające (znacznie) dłużej niż siedem dni – w rozumieniu przepisów Kodeksu Karnego

tj. o czyn z art. 220 § 1 i 2 kk w zw. z art. 157 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

- na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec **M. T.** warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego **M. T.** świadczenie pieniężne w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1559,80 zł (tysiąc pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 284/18

UZASADNIENIE

(ograniczenie uzasadnienia w trybie art. 424 § 3 kpk)

M. T. został oskarżony o to, że:

w dniu 13 grudnia 2016 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), będąc jako pracodawca odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy działając nieumyślnie nie dopełnił ciężących na nim obowiązków i naraził pracownika K. W., zatrudnionego na stanowisku dekarz-blacharz na niebezpieczeństwo doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że polecił w/w wykonanie prac dekarzskich na budynku piętrowym na wysokości 6 metrów nie zachowując ostrożności wymaganej w danych okolicznościach – dopuszczając pokrzywdzonego K. W. do pracy bez wymaganego przepisami prawa bezpośredniego nadzoru, bez zapoznania pracownika z ryzykiem związanym z rodzajem wykonywanej pracy mimo że możliwość upadku pracownika z rusztowania i doznanie przez niego obrażeń ciała mógł przewidzieć, w następstwie czego pokrzywdzony spadł na betonowe podłoże doznając obrażeń ciała w postaci urazu głowy z krwiakiem podskórnym w okolicy czołowej prawej, stłuczenia mięszu tylnych części obu płuc, niewielkiego pęknięcia mięszu wątroby, krwiaka przestrzeni zaotrzewnowej tułowia oraz złamania wielołamowego kręgów lędźwiowych (...)z przemieszczeniami odłamów (wymagającymi neurochirurgicznej stabilizacji operacyjnej), które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała trwające (znacznie) dłużej niż siedem dni – w rozumieniu przepisów Kodeksu Karnego , **tj. o czyn z art. 220 § 1 i 2 kk w zw. z art. 157 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

Zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności opinia biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz opinie biegłego chirurga, protokołu kontroli Państwowej Inspekcji Pracy daje podstawy do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Oskarżony jako pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy (art. 207 § 1 Kodeksu pracy zwanego dalej kp). Na nim spoczywa obowiązek ochrony zdrowia i życia pracowników poprzez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki, w tym organizowanie pracy w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki pracy (art. 207 § 2 kp).

Odwołując się do opinii biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, w realiach tej sprawy doszło do naruszenia przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy prowadzących do:

a/ nieprawidłowości leżących po stronie techniki – brak deski krawężnikowej przy pomoście rusztowania na trzecim poziomie,

b/ nieprawidłowości po stronie organizacji pracy

– dopuszczenie do wykonywania pracy przez pracownika (tutaj pokrzywdzonego) na trzecim poziomie, na oblodzonym pomoście roboczym, niekompletnego rusztowania bez deski krawężnikowej stanowiącej środek ochrony zbiorowej przed upadkiem z wysokości,

- brak nadzoru bezpośredniego nad pracami dekarzskimi na wysokościach (szczególnie niebezpiecznymi),

c/ nieprawidłowych zachowań człowieka – niezachowanie przez pokrzywdzonego należytej ostrożności (koncentracji uwagi) podczas poruszania się na wysokości po śliskiej powierzchni pomostu roboczego rusztowania.

Naruszenia te pozostawały w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem przy pracy, zaś osobą odpowiedzialną za naruszenia opisane w punktach a/ i b/ jest pracodawca – tutaj oskarżony, który nie dopełnił obowiązków nadzorczych. Następstwem braku po stronie pracodawcy ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, był upadek pracownika z wysokości i doznanie opisanych w opinii biegłego obrażeń skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała na okres znacznie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu Kodeksu karnego.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem probacyjnym, który Sąd może zastosować wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat w sytuacji, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karana za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej i grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy.

Odnosząc te rozważania do realiów przedmiotowej sprawy sąd miał na uwadze:

- nieumyślność po stronie oskarżonego,
- nieprawidłowości po stronie pokrzywdzonego,
- wystąpienie u pokrzywdzonego opisanych w opinii biegłych następstw zdrowotnych dla pokrzywdzonego, objętych nieumyślnością oskarżonego,
- zainteresowanie oskarżonego stanem zdrowia pokrzywdzonego, udzielanie wskazanemu pomocy,
- zachowanie oskarżonego po wypadku, podjęcie akcji ratunkowej wobec pokrzywdzonego.

Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie przeanalizować jego dotychczasowego sposobu życia, uprzedniej niekaralności.

W realiach tej sprawy uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Dotychczasowy, ustabilizowany styl życia oskarżonego, pozwala na ocenę, że ten akceptuje utrwalony porządek prawny i zasadniczo go przestrzega, poza zdarzeniem objętym tym postępowaniem. Mając powyższe na uwadze, Sąd sformułował wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, oznaczając okres próby na okres 1 roku. Okres ten w sposób dostateczny pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia w kwocie 2.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, mając na względzie kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, jak i dla podkreślenia bezprawnego działania (tutaj zaniechania) oskarżonego.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 1.559,80 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 60,00 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),
- wynagrodzenie biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy w wysokości 1.339,80 zł.,
- - wynagrodzenie biegłego chirurga w kwocie 120 zł..

Wysokość opłaty ustalono w oparciu o treść art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U.z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).